

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 200/2024
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Бајазит, адвокат из ..., против туженог „Књаз Милош“ а.д. из Аранђеловца, чији је пуномоћник Александар Бугарин, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, накнаде штете због изгубљене зараде, уплате доприноса и исплате зараде по основу прековременог рада, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2509/23 од 23.10.2023. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2509/23 од 23.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П1 1/21 од 12.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број ...-... од 23.12.2020. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ...-.../... од 15.06.2006. године са припадајућим анексима и којим је тужиоцу престо радни однос са 31.12.2020. године, као незаконито и којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због неисплаћене зараде за период од 01.01.2021. године до 30.11.2022. године исплати појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом од доспећа сваког износа па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због неисплаћене зараде исплати месечни износ од 40.545,90 динара месечно почев од 01.12.2022. године па до враћања на рад са законском затезном каматом почев од 30-ог у текућем месцу за претходни месец, с тим што ће првотужени исплатити све доспеле зараде са законском затезном каматом, а затим наставити са редовном исплатом месечне зараде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на утврђену накнаду штете из става другог и трећег изреке пресуде уплати доприносе за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање, доприноса за случај незапослености који пада на терет туженог као послодавца и тужиоца као радника РФ ПИО, Филијала Аранђеловац, РФ ЗЗО Филијала Аранђеловац

и Националној служби за запошљавање, Филијала Аранђеловац, по стопи и висини која ће бити утврђена у моменту уплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име прековременог рада у дане државних празника и верских празника за период од 21.06.2018. године до 31.12.2020. године, исплати појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспећа сваког износа па до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име прековременог рада, рада у дане државних и верских празника из става петог изреке пресуде уплати доприносе за пензијско, здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености који падају на терет туженог као послодавца и тужиоца као радника РФ ПИО, Филијала Аранђеловац, РФ ЗЗО, Филијала Аранђеловац и Националној служби за запошљавање, Филијала Аранђеловац по стопи и висини која ће бити утврђена у моменту уплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 160.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2509/23 од 23.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима петом, шестом и седмом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у потврђујућем делу због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...20/2018 и 10/2023 – др закон, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време од 01.06.2016. године до 31.12.2020. године. Решењем о отказу бр. ...-... од 23.12.2020. године тужиоцу је отказан уговор о раду са анексима услед економских, технолошких и организационих промена из члана 179. став 5. тачка 1. члана 185. став 1. и члана 190. став 1. тачка 1. Закона о раду. У образложењу решења је наведено да су Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 18.11.2020. године укинуте одредбе које су систематизовале послове укључујући радно место „...“, односно да је тужени 23.12.2020. године, донео одлуку о решавању вишка запослених заведену под бројем 32707 у којој је наведено да је тужилац проглашен вишком услед технолошких, економских и организационих промена и да је тужени размотрио да ли постоје услови да се према тужиоцу примени нека од мера за запошљавање (премештај на друге послове, рад код другог послодавца, преквалификација, доквалификација, непуно радно време као и друге мере) па је утврдио да не постоји могућност било којих мера. Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова туженог од 18.11.2020. године у члану 3. тачка 14. извршене су промене у Сектору продаје тако да се бришу послови под редним бројем ... „...“. Одлуком о решавању вишка запослених број 3-2707 од 23.12.2020. године, констатовано је да је дошло до измене Правилника о организацији и систематизацији послова и да је трајно престала потреба за радом укупно четири запослена, између осталих и за тужиоца који је обављао послове на радном месту ... Тужиоцу је исплаћена отпремнина за 16 година рада код туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредаба члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду и члана 61. Колективног уговора туженог од 19.01.2018. године, оценили да је тужени приликом доношења оспореног решења основано употребио отказни разлог, с обзиром да је доношењем Правилника о организацији и систематизацији послова од 18.11.2020. године радно место тужиоца укинута, а да нису постојали услови да се према њему примени нека од мера запошљавања, због чега су оценили да је тужиоцу радни однос престао законито те да послодавац нема обавезу да га врати на рад и да му исплати накнаду штете у виду изгубљених зарада због незаконитог отказа и припадајућег доприноса у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Побијана одлука је по оцени Врховног суда, супротно наводима ревизије, заснована на правилној примени материјалног права.

Цењени су наводи ревизије о ангажовању другог лица за рад на радном месту на коме је тужилац радио по протеку рока прописаног одредбом члана 182. Закона о раду, наводи о томе да побијано решење не садржи образложење у смислу члана 185. Закона о раду, те о томе да је одлуку о решавању вишка запослених и решење о отказу уговора о раду донело и потписало неовлашћено лице, односно директор људских ресурса ББ и они су по оцени Врховног суда неосновани, али неће бити детаљно образлагани с обзиром да се тиме понављају жалбени наводи које је другостепени суд ценио и одлучио да су неосновани, а за своју одлуку дао разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

Правилна је и одлука о трошковима спора јер је донета правилном применом одредаба чланова 153. став 1. и 154. ЗПП уз правилан обрачун по Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. став 2. ЗПП, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић